

34638

גם חורף

בתיאור

מס' תיק משטרה 10937/99

בית משפט שלום בפ"ת
התידה: תחנת פתח תקוה
המאשימה:

מדינת ישראל
נגד

התשלום
07.2000
חתימה
17

בית משפט השלום פתח-תקוה
פ 2448/00
מ"י נ עסל
פא-א פתח תקוה-10937/99
תאריך פתיחה: 25/07/00
סוג עניין: 703

הנאשם: יוסף עסל בן גאמל

ת.ד. 023243751

ת.לידה: 1971

כתובתו: הר המור 12, רה"ע ← אטיף

כתב אישום

הנאשם(מת) הנ"ל מואשם(מת) בדה כדלקמן:

העובדות:

בתאריך 20.10.99 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, במהלך ליווי הנאשם מבית המעצר בפ"ת לבית המעצר באבו-כביר אמור הנאשם לשוטר שביט חלה כי יש לו טענות רבות כלפי החוקר נחשון יהושוע (להלן: נחשון) ואינם כפופים שלא כדין בהגפו של נחשון וכך שאמר "אני אשב מאסר עולם על נחשון כי מי שפגע בי אני פוגע בו וזה לא משנה אומץ את או נשתה אתה" וזאת בכוונה להפחיד את השוטר שביט חלה או להקבימו.

הוראות החיקוק:

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

עדי התביעה:

1. שביט חלה - תחנת פ"ת.
2. מיטל בוסר - תחנת רה"ע.
3. תומר שמש - תחנת פ"ת.

גרי מוצת באשם - 14.11.99 - שמה 16100

"גף קלאב סג' שנה ארצות את חוקר כחשן 36 שהאגף תלבו אום האור ואמאם אום האמת דפס כומופלי" "אל ורן קריק חוקר"

פקד מירי היבנר, עו"ד
תובעת מבח מיכוי מפנ"ל

2/5/00 - 39. אט "אגד איתו אלה שאל יהיה לו

אקורה קמישטת ישראל ולאו פנ חס אלאום דכך
שאתג איתו כ אטר האמת תלבו אום האור ופס אגף אקור דכך

בתי משפט

פ 002448/00

 בית משפט פתח-תקוה
 בית משפט פתח-תקוה

תאריך: 17/05/2001

בפני: כב' השופט שטרסמן גבריאל

2

בעניין: מדינת ישראל
 ע"י ב"כ עוה"ד דנה עמית
 נגד
 יוסף עסל
 המאשימה

זוהר ברזילי מטעם הסניגוריה נאשם
 הציבורית

3

4

5

הכרעת דין

6

7

8

9

10

11

12

13

1. לפי המסופר בכתב האישום, ליווה השוטר רס"ר שביט חלה את הנאשם במכונית משטרתית מבית המעצר במשטרת פתח תקוה לבית המעצר באבו כביר. הדבר היה ב-20.10.1999. במהלך הנסיעה השמיע הנאשם באזני רס"ר חלה טענות שונות על חוקר המשטרה יהושע נחשון, שלא היה עמם מכונית.

18

2. עוד נאמר בכתב האישום, כי הנאשם אמר לרס"ר חלה במהלך הדברים את המלים הבאות: "אני אשב במאסר עולם על נחשון כי מי שפגע בי אני פוגע בו וזה לא משנה אבא, אח או משהו אחר."

21

22

בתי משפט

פ 002448/00

בית משפט לנוער פתח-תקוה

תאריך: 17/05/2001

בפני: כב' השופט שטרסמן גבריאל

- 1 3. כדי להתאים את הדברים הללו לנוסח סעיף 192 לחוק נאמר בשולי כתב האישום, כי
2 הדברים נאמרו "בכוונה להפחיד את השוטר שביט חלה או להקניטו."
3
- 4 4. סניגורו המלומד של הנאשם אמר בישיבה שבה הוקרא כתב האישום לנאשם, כי המלים
5 שהנאשם השתמש בהן היו: "גם בעוד עשרים שנה ארדוף את החוקר נחשון עד שהאמת
6 תצא לאור ואלחם על האמת בכל כוחותי."
7
- 8 5. הסניגור הוסיף פרשנות לדברים בהוסיפו, כי הנאשם אמר שייעשה זאת אך ורק בצורה
9 חוקית עד שהאמת תצא לאור. דברים אלה היו מבוססים על גירסתו של הנאשם
10 בהודעתו במשטרה (ת/2).
11
- 12 6. בהודעתו במשטרה אמר הנאשם, כי לא איים על איש. כל שאמר היה, שלא יניח לחוקר
13 נחשון גם אם הדבר יארך עשרים שנה עד ש"האמת תצא אל האור והכל ייעשה רק
14 בדרך חוקית", כדבריו.
15
- 16 7. בעדותו סיפר הנאשם, כי זה זמן הוא חושד שהחוקר נחשון מתאנה לו ומנסה "לתפור
17 עליו תיק." היה בלבו כעס רב על החוקר נחשון. הוא סיפר עוד, כי בגלל יחסו של החוקר
18 נחשון כלפיו, הוא הועמד לדין בבית המשפט המחוזי בתל אביב כנאשם בעבירות מין.
19 הוא גם הגיש תלונה על החוקר נחשון למח"ש. הנאשם הרחיב בעניין זה בהודעתו
20 במשטרה.
21

עדותו של רס"ר שביט

- 22
- 23
- 24 8. עדותו של רס"ר שביט היתה קצרה ועניינית. הוא רשם באותו יום את דברי הנאשם
25 באזניו במזכר (ת/1). במזכר זה ציין רס"ר שביט, כי הנאשם שפך באזניו את כעסו על
26 החוקר נחשון ובמהלך הדברים איים על החוקר. לפי גירסתו התמיד הנאשם באיומיו
27 לפגוע בחוקר נחשון גם לאחר שהעד העיר לו על כך.
28
- 29 9. אין חולקים על כך שרס"ר שביט והנאשם לא הכירו זה את זה לפני אותו יום.

בתי משפט

פ 002448/00

בית משפט לנוער פתח-תקוה

תאריך: 17/05/2001

בפני: כב' השופט שטרסמן גבריאל

1

2 10. נוכח הפרשנות המשפטית המקובלת בקשר למשמעותו של סעיף 192 לחוק מייחס בית
3 המשפט חשיבות רבה לתגובת רס"ר שביט לשאלת הסניגור המלומד, אם הוא חש
4 מאויים מדבריו של הנאשם.

5

6 11. רס"ר שביט השיב ישירות ובלי היסוס, כי הוא לא היה מתייחס כלל לדברים, שהיו באזניו
7 "סתם בבל"ת" (שורה 4 בעמוד 6 לפרוטוקול).

8

9

סיכומי הצדדים

10

11 12. ב"כ המלומדת של המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם על סמך העובדות שהוכחו
12 בתיק. היא ביקשה להסיק מן העובדה, שהנאשם אמר את הדברים לשוטר המשרת
13 באותה תחנה שבה משרת נשוא האיום, החוקר נחשון (שניהם משרתים במשטרת ראש
14 העין), את המסקנה שהיתה לנאשם כוונה להקניט או להפחיד את רס"ר שביט (שורה
15 12 בעמוד 16 לפרוטוקול).

16

17 13. כמו כן ביקשה ב"כ המלומדת של המאשימה שבית המשפט יסיק מסקנות לחובתו של
18 הנאשם משום שדבריו באזני רס"ר שביט במכונית לא היו זהים לדברים שהנאשם טען
19 בהודעתו (ת/1), כי אמר. על בית המשפט להסיק מכך, אמרה התובעת המלומדת,
20 שהנאשם הכיר בחומרת גירסתו המאיימת ולכן ניסה לחזור בו ממנה בעת שמסר את
21 הודעתו. מכיוון שאדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, הרי ברור שהנאשם אכן
22 התכוון לממש את איומיו באזני רס"ר שביט כלפי החוקר נחשון.

23

24 14. ב"כ המלומד של הנאשם טען, לעומת זאת, שלא היו דברים מעולם וכי ניסוח כתב
25 האישום אף מוכיח זאת. לו נאמר בכתב האישום שהנאשם איים על החוקר נחשון, יתכן
26 שהנאשם היה נוקט קו הגנה אחר, אמר הסניגור המלומד. אולם בכתב האישום נאמר
27 במפורש, שהאיום היה כלפי רס"ר שביט והכוונה להקניטו או להפחידו, כלשון סעיף 192
28 לחוק, כוונה אליו. והרי רס"ר שביט עצמו העיד במלים מפורשות, שהוא התייחס בזלזול
29 מוחלט לדברי הנאשם.

תאריך: 17/05/2001

בפני: כב' השופט שטרסמן גבריאל

1

2

3

מסקנות בית המשפט

15. עיון בפסיקה הנוגע לסעיף 192 מלמד, שגירסתו של הסניגור המלומד בעניין זה היא הנכונה. בית המשפט סבור, בכל הכבוד, שהמובאות בספרו של השופט קדמי (על הדין בפלילים, חלק שלישי, הוצ' דיונון משנת 1995, עמ' 1268 ואילך) תומכות בהגנה ולא בתביעה בעניין זה.

8

16. לו אמר רס"ר שביט כי אכן הפחיד אותו הנאשם או הקניט אותו בדבריו, אולי אפשר היה להגיע למסקנה אחרת. אולי, לא לבטח.

11

17. אך העובדה שזלזל בדברי הנאשם שכנעה את בית המשפט, שלא הוכחה אותה כוונה מיוחדת של איומים הדרושה כל אימת שאדם נאשם בעבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק (ראו בעניין זה הפרשנות שפירש בית המשפט העליון את המונח "איום" בע"פ 103/88 ליכטמן נ. מ. י., פ"ד מג, 3, 373).

16

18. בית המשפט מניח, שרס"ר שביט הוא לא רק שוטר מהימן וותיק אלא גם אדם סביר. לולא היה כזה, לבטח לא היה נושא בתפקיד המוטל עליו במשטרה. קל וחומר, שהתביעה לא היתה מבססת על גירסתו את כתב האישום בתיק זה.

20

19. הנה כי כן, אם אדם ושוטר סביר כמותו סבר, שדברי הנאשם באזניו כלפי החוקר נחשון היו "בבל"ת", כי אז אין לראות בהם איום (ראו בעניין זה ע"פ 3779/94 חמדני נ. מ. י., פ"ד נב, 1, 408).

24

20. כמו כן נעזר בית המשפט בת"פ 3626/97 (בית משפט השלום בירושלים; תמצית פסק הדין נתפרסמה ב"הסניגור" במאי 2000 בעמ' 11), שבו זוכה נאשם מאשמת איומים בנסיבות דומות לאלה שנגולו בתיק זה בכך, שגם שם השמיע הנאשם את דבריו באזני שוטר, שלא היה הוא עצמו נשוא האיום. בית המשפט הביא בפסק דינו ההוא סקירה ממצה של פסיקה מנחה בעניין זה.

29

בתי משפט

פ 002448/00

בית משפט לנוער פתח-תקוה

תאריך: 17/05/2001

בפני: כב' השופט שטרסמן גבריאל

1

2 21. בית המשפט גם נתן את דעתו לעובדה, שהנהגת במכונית המשטרית שבה נסעו רס"ר
 3 שביט והנאשם מבית המעצר בפתח תקוה לבית המעצר באבו כביר, רשומה ברשימת
 4 עדי התביעה אולם לא זומנה לעדות.

5

6 22. לאור כל האמור לעיל פוסק בית המשפט, שהתביעה לא הוכיחה את אשמתו של הנאשם
 7 ובית המשפט החליט לזכותו.

8

9

10 הודע היום כ"ד באייר תשס"א 17.5.2001 בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ.

11

12

ג. שטרסמן, שופט

13

משרד המבחן
 בית המשפט לנוער
 פתח תקוה (1)